

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

IOAN. SLOT. GEF.

testates omnes, ad autoritatem ecclesie videantur pertinere, maximè tamen illa, quæ collata est sacerdotibus Christi super corpore Christi mystico, quæ est potestas ligandi & soluendi, excommunicandi & rebelles coercendi, item præcipiendi, statuendi ac definiendi siue determinandi de dogmatibus fidei. Et hæc autoritas præcipuè ac principaliter est in concilijs œcumenicis, id est, vniuersalibus, rectè & legitimè coactis. Deinde in synodis etiam prouincialibus, in quibus plures Ecclesie conueniunt, sed non vniuersitatis nomine. Postremò ac vltimò est in episcopis, quam habent in sua quisque ecclesia, quam tamen decretis canonicis subiectam esse necessum est, ne aberrent ab vnitatem catholicam, & schisma introducantur.

CAPVT II.

CACOD. Hæc eadem autoritas est etiam apud nos. Nam habemus episcopos, habemus sacerdotes, habemus ministros Ecclesiarum, per ordinatos à Deo potestates deputatos nobis. **OR.** Habetis episcopos & presbyteros, sed non

Sacerdotes & episcopi lutheranorum, non veri, sed fictitij.

DE RETI. FIDE OR. 153

non veros nisi fortè si qui à nobis ad vos descuerint, qui prius in catholica Ecclesia à catholico Episcopo ordinati fuerunt. Illi verò qui apud vos ordinati, pro episcopis & presbyteris habentur, Pseudoepiscopi & Pseudofacerdotes sunt, eò quòd nullum ordinem, nullamue potestatem à prophano magistratu, siue à populo, aut certè ab apostatis & desertoribus monachis accipere potuerunt. Verùm quoniam suprà lib. 3. cap. 4. de hac re fusius egi, nolo in præsentiarũ pluribus verbis tecum agere. illud nũc adiecisse sufficiat, vestros nullam autoritatẽ habere, nihil illis à deo, aut legitima potestate commissum esse, sed sese sponte iniecisse ad subuertendum populum Christianum, vt verè de illis dici possit, quod Dñs apud Hieremiam de pseudoprophetis dicit: Falso Hier. 14. vaticinantur in nomine meo. Non misi eos, & non præcepi eis, neque loquutus sum ad eos. Visionem mendacem, & diuinationem fraudulentam, & seductionem cordis sui prophetant vobis. Et ite Hier 23 rum: Non mittebam prophetas, & ipsi curre-

IOANN. SLOT. GEF.

Eze. 13.

currerant, non loquebar ad eos, & ipsi prophetabant. Et apud Ezechielem: Vident, inquit, vana, & diuiuunt mendacium, dicentes, Ait dominus, cum dominus non miserit eos, & perseuerauerunt confirmare sermonem. Ea propter rectè Tertulliani verba aduersus vestros producere iusta ratione possum, quibus in lib. de præscrip. hæretic. in hæc verba scripsit: Cupio, inquiens, ostendant mihi ex qua autoritate proderunt. Si alium Deum prædicant, quomodo eius Dei, rebus & literis & nominibus vtuntur, aduersus quem prædicant? Si eiusdem, quomodo aliter? Probenent se novos apostolos esse, dicant Christum iterum descendisse, iterum ipsum docuisse, iterum crucifixum, iterum resuscitatum. Sic enim Apostolos solet facere, dare illis præterea virtutem, eadem signa edendi quæ & ipsi. Volo igitur virtutes eorum proferre, nisi quæ agnosco maximam virtutem eorum, qua Apostolos in peruersum æmulantur. Illi enim de mortuis suscitabāt, isti de viuis, mortuos faciunt. Haecenus ille. Qui-

Potestas
miracula
faciendi.

DE
le. Qui
pe de
facien
Christ
testate
dicare
gnituc
do fa
tus ost
prædic
Euang
à nobi
dant fi
ctis su
monstr
deus se
gnis (r
re disp
Sicnem
na, &
monte
ribus te
peratus
mauit s
stolus in
initium

le. Quibus posterioribus eius verbis, ne
 pe de potestate illis concessa miracula
 faciendi, D. Hiero. ad stipulatur, dicens:
 Christus concessit apostolis primū po-
 testatem signorum, & tunc misit præ-
 dicare regnum dei, ut promissorum ma-
 gnitudini, attestaretur etiam magnitu-
 do factorum, fidemq; daret verbis, vir-
 tus ostensa, & nova faceret, qui nova
 prædicarent. Hæc ille. Si itaque vestri
 Evangelium verum prædicant, quod
 à nobis hætenus ignoratum fuit osten-
 dant signa, ædant miracula, quibus di-
 ctis suis fidem facere possint, & de-
 monstrare diuina esse, quæ docent. Nā
 deus semper solet prodigijs atque si-
 gnis (nouam quam mundo contrade-
 re disponit doctrinam) confirmare. **Miraculis
 semper cō-
 firmavit**
 Sic nempe legem Moyfi in monte Sy-
 na, & legem nouam Euangelicam in **Deus no-
 uā quam
 mundo
 tradere vo-
 luit doctri-
 nam.**
 monte Sion dedit, & illius prædicato-
 ribus testimonium perhibuit, eisq; coo-
 peratus est, eorumque sermonem cōfir-
 mauit sequētib. signis. Vnde etiā Apo-
 stolus in epist. ad Heb. Quum (inquit) **Mar 16.
 Heb. 2.**
 initium accepisset enarrari per dominū
 ab

IOANN. SLOT. GEF.

ab eis qui audierunt, in nos confirmata est, contestante Deo signis & portentis & varijs virtutibus, & spiritus sancti varijs distributionibus, secundum suam voluntatem. Vnde Chryf. Hom. 14. in Matthæum: Quando nouum fit aliquid atque inopinatum, & politiz cuiusdam introductio, signa Deus facere consuevit, præstans quædam pignora suæ potentiz his, qui legem eius accepturi sunt. Sic igitur cum hominem facturus esset, mundum creauit vniuersum, ac tum demum facto homini legem in paradiso dedit. Et cum etiam Noe legem positurus esset, magna rursus mirabilia monstrauit, per quæ destruxit omnem creaturam, ac terribile illud pelagus per annum integrum toto fecit orbe diffundi, iustumque illum in tanta totius mundi tempestate seruauit. Abrahæ quoque multa signa legitur præstitisse, vt claram illam de regum bello victoriam, vt insignem quoque aduersus Pharaonem plagam, vt cū de varijs illum periculis liberauit. Sed & Iudæis cū legem esset daturus, prius mirabilia

DE
lia illa
tum de
it. Ita h
dam viu
plinam
set audi
struxit
hinc est
cit, han
tam. CA
stris edu
natorib
igis mir
doctrin
eò quod
tur sign
ctas, ost
cula ves
gito. O
gna, sed
rit, quæ
signoru
stit. Nar
mitus v
mirand
confirm

DE RETI. FIDE ORTH. 155

lia illa & prodigia magna ostendit, ac
tum demum eis præcepta legis imposu-
it. Ita hîc quoque, cum sublimem quan-
dam viuendi introducere vellet disci-
plinam, & quæ nunquam ab illis fuif-
set audita, auctoritatem mādatis suis præ-
struxit claritate signorum. Hæc ille. Et
hinc est, quòd rectè D. Augustinus di-
cit, hanc auctoritatem miraculis inchoa-
tam. CACOD. Quæ quæso signa, à ve-
stris eduntur doctoribus atque concio-
natoribus, quod tantopere à nostris ex-
igis miracula, nobisq̄ue insultas quasi
doctrina nostra vera nō sit, neq; à Deo,
eò quòd illius professores nulla operē-
tur signa? Profer virtutes à vestris fa-
ctas, ostende prodigia, demonstra mira-
cula vestrorum, & tunc à nostris ea exi-
gito. ORTHO. Non iam virtutum si-
gna, sed operum merita Ecclesia requi-
rit, quæ ab initio sui, per attestationem
signorum sufficienter radicata confi-
stit. Nam cum Euangelica doctrina pri-
mitus vniuerso inueheretur mundo, ad
mirandis signis (quemadmodum dixi)
confirmata est & approbata à Deo. Cū

X itaq;

IOANN. SLOT. GEF

Cum itaque vestri aliam doctrinam prædicent ab ea quam scimus ab apostolis prædicatam, si velint ut adhibeamus fidem verbis eorum, & credamus doctrinam eorum esse à Deo & veram, ostendant signa, ut videamus & credamus eis. Quòd si nequeunt, cognoscant doctrinam suam non esse à Deo, qui semper quum nouam doctrinam dare disponderet mundo, eandem prodigijs & miraculis confirmauit, ut dictum est. Porro quum nostri prædicent atque tueantur eam fidem, eamque doctrinam, quam sciunt apostolos, apostolicosque viros, sanctos martyres atque doctores, tenuisse, prædicasse, atque sanguine suo defendisse, quæ (ut omnibus cognitum est) iam satis multo tempore, ac sufficientibus signis confirmata est, ut modò opus non sit, fidei atque doctrinæ nostræ professores atque magistros, nouis florere miraculis. Olim enim ut fides cresceret in exordio nascētis ecclesie, miraculis nutriēda erat. In hoc enim signa miraculorū manifestata sunt ut corda videntiū, ad inuisibilia credēda re-

Veteris religionis professoribus non est opus miraculis.

DE
darape
gorij v
mus, ta
que ea
semel r
Hinc es
gnum f
bus. Ha
tatione
cremen
sibilibu
aquam
bem in
cula cet
raculis
iā p̄dica
dum es
hærenc
dum. Q
durus &
nem no
gis seip
so. ait h
ipsum r
que mi
rere à d

DE RETI. FIDE ORT. 165

da raperetur. Quoniã & nos (vt D. Gregorij verbis vtamur) cū arbuſta plantamus, tam diu eis aquã fundimus, quouſque ea in terra valuiſſe videamus. At ſi ſemel radicẽ fixerint, irrigatio ceſſabit. Hinc eſt em̄ q̄ Paulus dicit, linguæ in ſi- gnũ ſunt, non fidelibus, ſed infidelibus. Haud ſecus etiam in nouella plantatione eccleſiæ, vt vel fidẽ, vel fidei incrementa hoĩes acciperent, miraculis viſibilibus erant prouocandi. Verũ poſteaquam Eccleſia iam per vniuerſum orbem in fide firmiter radicata eſt, miracula ceſſarunt, neq; modò amplius miraculis eſt opus, ſed fidei atq; doctrinæ iã p̄dicatæ atq; miraculis cõfirmatæ, ſtãdum eſt, illiq; credendũ & firmiter ad- hærendũ, neq; vllò pacto ab ea recedendum. Quòd ſi fortè quiſpiã ad eò fuerit durus & pertinax, vt miracula religionem noſtram confirmantia neget, is magis ſeipſum pudefaciet. Nam vt Chryſoſt. ait hom. 1. in Act. Apoſtolorũ) hoc ipſum maximum eſt miraculum, abſque miraculis orbem terrarum accurrere à duodecim paupibus & illiteratis

Miraculũ
maximũ
quodnam
ſit.

X. 2 homi-

IOANN. SLO. GEF.

hominibus attractum. Neque enim opulencia diuitiarum, neq; sapientia dicendi, nec alia re simili vicerunt piscatores, vt iam vel inuiti fateatur homines, in illis diuinam esse virtutem. Nam erat impossibile, vt vnquam res tanta virib. hominum conficeretur. Hæc ille. Vestris itaque concionatoribus doctoribusque incumbit doctrinam suam miraculis confirmare & per euidentia signa comprobare veritatem doctrinæ suæ, eò quòd nouam atque insolitã præferant, & Catholicæ ecclesiæ hæctenus inauditã, nisi quòd in patribus vestris Ioanne Vuiclefo, Ioanne Hus, & Hieronymo Pragenfi hæresiarchis partim audita, sed à catholica Ecclesia damnata fuit. Verùm quia id non possunt (non enim attestatur Deus falsitati) sciant doctrinam suam nouam, quam seminant, non apostolicam, Catholicam & orthodoxam esse, sed schismaticam, hæreticã, & in prioribus hæreticis damnatã. Nostri autem (à quibus Catholica & Apostolica doctrina promulgata est) non solum in vita, sed etiam in morte & post mortem

D
morte
lis. Vn
summa
stianor
rò & fa
la. Lib
guntu
Contr
admod
hæretic
clarus
rimi fu
imbibe
rint, vt
sustinu
fidiam
defend
alijs di
cruciat
cinerib
est ven
martyr
in com
fiæ def
hæretic
perieru

mortem, clarissimis effulserunt miraculis. Vnde eorum etiam cineres & ossa, summa veneratione per templa Christianorum seruantur, vbi etiam non raro & facta sunt, & fiunt adhuc miracula. Libri denique & scripta eorum, leguntur & approbantur ab omnibus. Contrà verò nullus vestrorum, quemadmodum etiam neque vllus vnquam hæreticorum, vllò hæctenus miraculo clarus fuit, quum tamen inter eos plurimi fuerint, qui prauum dogma quod imbiberant tam pertinaciter defendunt, vt etiam pro eo ignis supplicium sustinuerint. Licet enim pleriq; ob perfidiam (quam mordicus ac pertinaciter defendebant) concremati fuerint, aut alijs diuersis supplicijs confecti, dirisq; cruciatibus enecati, nulla tamẽ eorum cineribus aut ossibus vsquam habita est veneratio, quemadmodum sanctis martyribus nostris atque patribus, qui in communionem sanctę Catholicę ecclesię defuncti sunt. Deinde etiam libri hæreticorum vnà cum ipsis autoribus perierunt, atque omnino interciderunt.

Hæreticorum ossa & cineres, nulla sunt veneratio ne affectis.

IOANN. SLO. GEF.

**Hæretico-
rum libri
intercide-
rūt vt plu-
rimum.**

runt. Vbi enim nunc sunt Arrij com-
mentarij quibus Christi filij dei diuini-
tatē impiissimè impugnabat? Vbi Pho-
tini sunt monumenta, quæ partim Græ-
co, partim latino sermone composuit?
Vbi aliorum omniū hæreticorum, qui-
bus fidem Orthodoxam & Catholicam
impugnauerunt, libri? Nōne penitus
interciderunt? Nōne à catholicis igno-
rantur? Sic procul dubio etiā vestrorū
libris (quos nunc copiosissimè effude-
runt, quibusq; fermè totū repleuerunt
mundum, maximè autem infelicem
nostram Germaniam) cōtinget, vt post
centum annos ne nomina quidē libro-
rum futura sint. Quæ cum ita sint, ita
me in Catholica retinent Ecclesia, vt ve-
stris erroribus addicere me nequeam.

CAPVT III.

CACO. Demiror te affirmare no-
stris (quos tu pro hæreticis habes)
exultis aut extremo quouis supplicio
affectis, nullam habitam veneratio-
nem, quum tamē plerisque ex eis apud
nos sacra solemnia sint constituta atq;
in

DE
in eoru
nià no
interi
per or
propte
quam i
nocen
digni h
peruen
Syluiu
Bohen
Hus &
Bohem
nec mi
Roman
epist. M
ti c. 8.
id est, c
quinq;
p̄ciosis
posito
honor
audio
vestro
stratib
ctos, y